

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

SFS 2021:671

Publicerad
den 23 juni 2021

Utfärdad den 17 juni 2021

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

dels att 9, 11 och 12 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 7 och 14–16 §§ ska utgå,

dels att rubriken till förordningen samt 1–20 och 22 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 3 c, 3 d, 13 a och 13 b §§, och närmast före 1, 3 c, 8, 13 a och 19 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Förordning om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som ansluter till lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

2 § Statens energimyndighet är tillsynsmyndighet enligt 4 kap. 1 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

3 §² Ord och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.

3 a §³ Ett ämne ska anses vara en sådan slutprodukt eller ett sådant huvudsyfte med en produktionsprocess som avses i definitionen av restprodukt i 1 kap. 2 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, om processen normalt är optimerad för att producera ämnet.

Även ett sådant ämne som en produktionsprocess normalt inte är optimerad för att producera ska anses vara en slutprodukt eller huvudsyftet med processen, om ämnet

1. har ett annat användningsområde än energiändamål, och

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

² Senaste lydelse 2015:839.

³ Senaste lydelse 2018:1721.

2. under den senaste tvåårsperioden, eller den kortare tid av den perioden som ämnet funnits på marknaden, har haft ett genomsnittligt försäljningspris per kilo som under samma tid överstiger 40 procent av det genomsnittliga försäljningspriset per kilo av det ämne som processen normalt är optimerad för.

Andra stycket gäller inte ämnen som har uppkommit direkt i jordbruks-, vattenbruks-, fiske- eller skogsbruksverksamhet.

3 b §⁴ De ämnen som anges i bilaga IX del A punkterna e, f och h–o i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor ska inte anses vara slutprodukter som en produktionsprocess direkt ska producera eller vara huvudsyftet med processen.

Anläggning och sammanlagd installerad tillförd effekt

3 c § Med anläggning avses i denna förordning en fast teknisk enhet med en eller flera verksamheter där el, värme, kyla eller bränslen produceras, liksom all annan därmed direkt förknippad verksamhet som är tekniskt knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som avses med anläggning.

3 d § När en anläggnings sammanlagda installerade tillförda effekt beräknas ska den installerade tillförda effekten räknas samman i alla tekniska enheter som använder fasta eller gasformiga biobränslen för att producera el, värme eller kyla. Sammanräkningen ska göras för fasta och gasformiga biobränslen var för sig. Enheter som används högst 500 timmar per år beräknat som ett rullande medelvärde under en treårsperiod ska undantas vid denna beräkning.

Om en anläggning använder fasta eller gasformiga biobränslen för att producera ett bränsle, ska den sammanlagda installerade tillförda effekten motsvaras av den årliga produktionskapaciteten dividerad med 8 760 timmar.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som avses med sammanlagd installerad tillförd effekt.

4 § De växthusgaser som avses i kraven på minskade utsläpp enligt 2 kap. 1 och 1 a §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen är koldioxid, lustgas (dikväveoxid) och metan.

5 § Vid beräkningen av utsläppen av växthusgaser enligt 2 kap. 1 och 1 a §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska ökade eller minskade utsläpp av koldioxid till följd av ändrad markanvändning beaktas.

Med ändrad markanvändning avses ändringar i vegetationstäckan mellan följande markkategorier: skogsmark, gräsmark, åkermark, våtmark, bebyggelse och övrig mark.

6 § Vid beräkningen av utsläppen av växthusgaser enligt 2 kap. 1 och 1 a §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska utsläppen räknas från den produktionsprocess som börjar med utvinning eller odling av biomassa, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av bio-

⁴ Senaste lydelse 2018:1721.

drivmedlet eller biobränslet eller, om biodrivmedlet eller biobränslet framställs av avfall eller restprodukter, den produktionsprocess som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

7 § Statens energimyndighet får, efter att ha gett Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk tillfälle att yttra sig, meddela ytterligare föreskrifter om hur utsläppen av växthusgaser enligt 2 kap. 1 och 1 a §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska beräknas.

Markkriterier

8 §⁵ Statens energimyndighet får, efter att ha gett Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk tillfälle att yttra sig, meddela ytterligare föreskrifter om

1. kriterier och geografisk räckvidd i fråga om de områden som anges i 2 kap. 2–5 §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, och
2. hur den rapporteringsskyldige ska visa att villkoren i 2 kap. 6–8 §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen är uppfyllda.

10 § Marker på vilka det odlas fleråriga växter, såsom energiskog, julgranar, fruktträd, bärbuskar och liknande, ska inte anses som sådana markområden som avses i 2 kap. 4 § första stycket b och c lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen. Detta gäller dock bara under förutsättning att marken enligt nationella bestämmelser inte utgör skogsmark.

13 § Den som i yrkesmässig verksamhet använder ett flytande biobränsle är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen endast om användningen av sådana biobränslen de senaste tre åren i genomsnitt har överstigit 200 kubikmeter per år.

Den som i yrkesmässig verksamhet använder ett fast eller gasformigt biobränsle för att producera bränslen i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 megawatt för fasta biobränslen och minst 2 megawatt för gasformiga biobränslen är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 3 och 4 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen endast om det ges finansiellt stöd för produktion av bränslet.

Statens energimyndighet får meddela

1. närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten, och
2. ytterligare föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten.

Uppgiftsskyldighet

13 a § Den som är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 2–4 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska på sin webbplats informera konsumenter om vilken typ av biobränsle som har använts i den yrkesmässiga verksamheten och om biobränslets geografiska ursprung. Informationen ska baseras på de uppgifter som har lämnats till tillsynsmyndigheten enligt 13 b § första stycket.

⁵ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

13 b § De uppgifter som ska lämnas enligt 3 kap. 1 e § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska avse ett kalenderår och lämnas till tillsynsmyndigheten senast den 1 april året efter kalenderåret.

I fråga om fasta eller gasformiga biobränslen som används i anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 20 megawatt för fasta biobränslen och på minst 2 megawatt för gasformiga biobränslen gäller uppgiftsskyldigheten enligt 3 kap. 1 e § 3 lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen inte för produktion av bränslen.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter och om undantag från den skyldigheten.

14 § Det kontrollsystem som avses i 3 kap. 1 a § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska innehålla rutiner för att säkerställa att de olika leden i en produktionskedja använder ett massbalanssystem som

1. medger att partier med råvaror, biodrivmedel eller biobränslen med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,

2. medger att partier med råvaror med olika energiinnehåll blandas för ytterligare bearbetning, under förutsättning att partiernas storlek anpassas i förhållande till deras energiinnehåll,

3. kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i 1 förblir kopplad till blandningen, och

4. fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen har samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

Massbalanssystemet ska, i förekommande fall, innehålla information om huruvida ekonomiskt stöd har tillhandahållits för produktionen av ett parti biodrivmedel eller biobränsle och vilken typ av stöd det rör sig om.

15 §⁶ Den beskrivning av kontrollsystemet som enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen ska ges in till tillsynsmyndigheten ska innehålla

1. en beskrivning av de produktionskedjor som kan hanteras av kontrollsystemet,

2. en beskrivning av kontrollsystemets utformning och funktion, särskilt med avseende på metoden för stickprov och massbalans, och beräkningen enligt 2 kap. 1 och 1 a §§ i samma lag av utsläppen av växthusgaser,

3. en beskrivning av den riskbedömning som ligger till grund för kontrollsystemets utformning, och

4. ett underlag som styrker oberoendet och kompetensen hos den oberoende granskaren som avses i 3 kap. 1 a § tredje stycket i samma lag.

16 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att styrka hållbarheten hos biodrivmedel och biobränslen, om kontrollsystem och om granskning av sådana system.

⁶ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

Statens energimyndighet får meddela närmare föreskrifter om

1. det innehåll som beskrivningen av kontrollsystemet ska ha enligt 15 §,
2. omprövning av hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen, och
3. anmälan av väsentliga ändringar i kontrollsystem enligt 3 kap. 1 c § samma lag.

17 §⁷ Statens energimyndighet får lämna ett hållbarhetsbesked för en avgränsad tidsperiod, om den rapporteringsskyldige kan styrka att

1. kraven för hållbarhetsbesked är uppfyllda för de biodrivmedel som under den perioden läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi och för de biobränslen som använts i yrkesmässig verksamhet, och
2. det finns ett kontrollsystem som innehåller de rutiner som anges i 14 §.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att styrka hållbarheten hos biodrivmedel och biobränslen i samband med att hållbarhetsbesked lämnas för en avgränsad tidsperiod.

18 § Om Europeiska kommissionen har fattat ett beslut om godkännande av sådana nationella eller internationella system som avses i artikel 30.4 eller 30.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 behöver de omständigheter som omfattas av det systemet inte omfattas av den rapporteringsskyldiges kontrollsystem. Om den rapporteringsskyldige är certifierad enligt det beslut om godkännande som Europeiska kommissionen har fattat, ska certifieringsbeviset motsvara de beskrivningar som avses i 15 §.

Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om förhållandet mellan de nationella och internationella system som avses i första stycket och den rapporteringsskyldiges kontrollsystem.

Anläggningsbesked

19 §⁸ Det kontrollsystem som ska visa att ett biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 b eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller ett gasformigt biobränsle som avses i 6 a kap. 2 c § samma lag inte är framställt av livsmedels- eller fodergrödor ska innehålla de rutiner som anges i 14 §. I fråga om en anläggning som producerar gasformiga biodrivmedel eller gasformiga biobränslen som levereras via rörledning krävs det dock endast att kontrollsystemet innehåller en rutin som visar att samma mängd gasformigt biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 4 § lagen om skatt på energi eller gasformigt biobränsle som läggs till grund för avdrag eller återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 c § i samma lag har köpts in från den anläggningen.

20 §⁹ Det kontrollsystem som ska visa att ett biodrivmedel som är framställt av livsmedels- eller fodergrödor och som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a eller 3 b § lagen (1994:1776) om skatt på energi har producerats i en anläggning som har tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskriven, ska innehålla rutiner som säkerställer att varje parti biodrivmedel

1. går att spåra till den anläggning där det har producerats, och

⁷ Senaste lydelse 2018:1721.

⁸ Senaste lydelse 2015:839.

⁹ Senaste lydelse 2015:839.

2. har producerats i en anläggning som omfattas av ett intyg från en oberoende revisor eller någon annan oberoende granskare med motsvarande kompetens om att kraven uppfylls.

Kravet på spårbarhet enligt första stycket 1 ska uppfyllas enligt de rutiner som anges i 14 §.

Den som köper biodrivmedel endast från leverantörer som har anläggningsbesked får uppfylla första stycket 2 genom en rutin som säkerställer att intyget finns tillgängligt hos en leverantör tidigare i produktionskedjan.

22 §¹⁰ Statens energimyndighet får lämna ett anläggningsbesked som avser en avgränsad tidsperiod, om den rapporteringsskyldige styrker att

1. kraven för anläggningsbesked är uppfyllda för de biodrivmedel som under den perioden läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 b eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller de gasformiga biobränslen som under den perioden läggs till grund för avdrag eller återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 c § i samma lag, och

2. kraven i första punkten har kontrollerats på det sätt som anges i 19 § eller genom uppgifter som säkerställer det som anges i 20 § första stycket 1 och 2.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2023 i fråga om 13 a § och i övrigt den 1 juli 2021.

2. Uppgiftsskyldigheten i 13 b § första stycket tillämpas första gången i fråga om fasta och gasformiga biobränslen som används för produktion av el, värme eller kyla för kalenderåret 2022.

På regeringens vägnar

ANDERS YGEMAN

Pontus Söderström
(Infrastrukturdepartementet)

¹⁰ Senaste lydelse 2015:839.